

Η αγάπη που ζητά ο Χριστός.

π. Ευέλθων Χαραλάμπους

Αγάπη.

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα (Λουκ. 6:31-36) ο Κύριος συγκεφαλαιώνει μέσα σε λίγες λέξεις το πνεύμα του νέου νόμου του λέγοντας: «Όπως θέλετε να σας συμπεριφέρονται οι άνθρωποι, έτσι να τους συμπεριφέρεσθε κι εσείς». Και εξηγεί την τόσο περιεκτική αυτή εντολή του: «Εάν αγαπάτε μόνον εκείνους που σας αγαπούν, ποια αμοιβή σας ανήκει από τον Θεό; Καμία. Διότι και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. Και εάν κάνετε το καλό σ' εκείνους που σας ευεργετούν, ποια ανταμοιβή μπορεί να έχετε από τον Θεό; Καμία. Διότι και οι αμαρτωλοί έτσι ενεργούν. Και εάν δανείτε σ' εκείνους από τους οποίους ελπίζετε να πάρετε πίσω τα δανεικά, ποια ανταπόδοση από τον Θεό σας ανήκει; Καμία. Διότι και οι αμαρτωλοί δανείζουν σε άλλους αμαρτωλούς για να πάρουν πίσω ολόκληρο το ποσό που δάνεισαν ή και σε καιρό ανάγκης να πάρουν κι αυτοί ίσα δάνεια. Εσείς όμως να αγαπάτε τους

εχθρούς σας και να τους ευεργετείτε και να τους δανείτε, χωρίς να περιμένετε καμία ανταπόδοση από αυτούς».

Ο Κύριος κάνει εδώ μια σύγκριση ανάμεσα στην ψεύτικη αγάπη του κόσμου και στην πραγματική αγάπη που πρέπει να έχουν οι μαθητές του. Και ζητά την ανιδιοτελή αγάπη, και όχι την ψεύτικη συμφεροντολογική αγάπη του κόσμου, η οποία δεν έχει πνευματική αξία. Διότι ποια αξία έχεις να κάνεις το καλό επειδή περιμένεις ανταπόδοση; Η αγάπη αξίζει μόνο όταν την κάνεις για τον Θεό, χωρίς να υπολογίζεις ποιος είναι ο αποδέκτης της αγάπης σου.

Η αγάπη, που ζητά ο Χριστός, πρέπει να αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους, ακόμη και τους δύστροπους, τους άδικους, τους εχθρούς. Βέβαια μια τέτοια αγάπη προς τους εχθρούς μάς φαίνεται δύσκολη ή ακατόρθωτη. Πώς να αγαπήσουμε και να ευεργετούμε κι αυτούς ακόμη που μας πληγώνουν, μας αδικούν, μας βρίζουν, μας πολεμούν;

Όμως αυτό είναι το μέτρο της αληθινής αγάπης, το μέτρο της τελειότητας. Σ' αυτή την υψηλή κορυφή της αγιότητας μας καλεί ο Κύριος. Και δεν είναι αυτό εξωπραγματικό. Τέτοια αγάπη έδειξαν άγιοι και πιστοί της Εκκλησίας μας. Η αγάπη τους αυτή ήταν που εντυπώσισε τον κόσμο και άλλαξε τον κόσμο· ήταν η σφραγίδα της γνησιότητάς τους. Τέτοια αγάπη μάς έδειξε ο Κύριος, ο Οποίος σταυρώθηκε για μας που ήμασταν αποστάτες και εχθροί του, και από το σταυρό του συγχώρησε τους σταυρωτές του.

Βέβαια η αγάπη προς τους εχθρούς δεν είναι ανθρώπινο κατόρθωμα. Είναι δώρο Θεού και μόνο με τη δική του Χάρη αποκτάται. Είναι μία κατάσταση υπερκόσμια, αγία, ανώτερη και αληθινή. Αν θέλουμε λοιπόν κι εμείς να την αποκτήσουμε, θα πρέπει να το ζητάμε αυτό καθημερινά από τον Θεό και εμείς ταυτόχρονα να αγωνιζόμαστε να γίνουμε άνθρωποι της αγάπης.

Ο Κύριός μας λέει ποια είναι η αμοιβή και η δωρεά αυτών που θα δείχνουν μια τέτοια αγάπη και ευσπλαχνία προς όλους τους συνανθρώπους τους. Όποιος μπορεί να αγαπά τους εχθρούς του και να τους ευεργετεί, θα αποκτήσει τη μεγαλύτερη χάρη, θα φθάσει στο σημείο που μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος. Με την αγάπη αυτή ο άνθρωπος θα γίνει κατά χάριν θεός, υιός του υψίστου Θεού. Θα αποκτήσει τα θεϊκά χαρακτηριστικά. Και εξηγούν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας: Καμία άλλη αρετή δεν μας κάνει τόσο όμοιους

με τον Θεό, όσο η αγάπη και η συμπάθεια και η ευσπλαχνία προς τους εχθρούς μας, προς τους πονηρούς και αχάριστους ανθρώπους.

Αυτή η αγάπη μας προσδίδει τα χαρακτηριστικά του Θεού. Μας κάνει κατά χάριν θεούς.

Από το βιβλίο: «Πρωτοπρεσβύτερος π. Ευέλθων Χαραλάμπους. Ο χαρισματικός και αναστάσιμος καλός ποιμένας και Σαμαρείτης της Εκκλησίας του Χριστού». Εκδόσεις “Ορθόδοξος Κυψέλη”, Θεσσαλονίκη 2011, σ. 81.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>